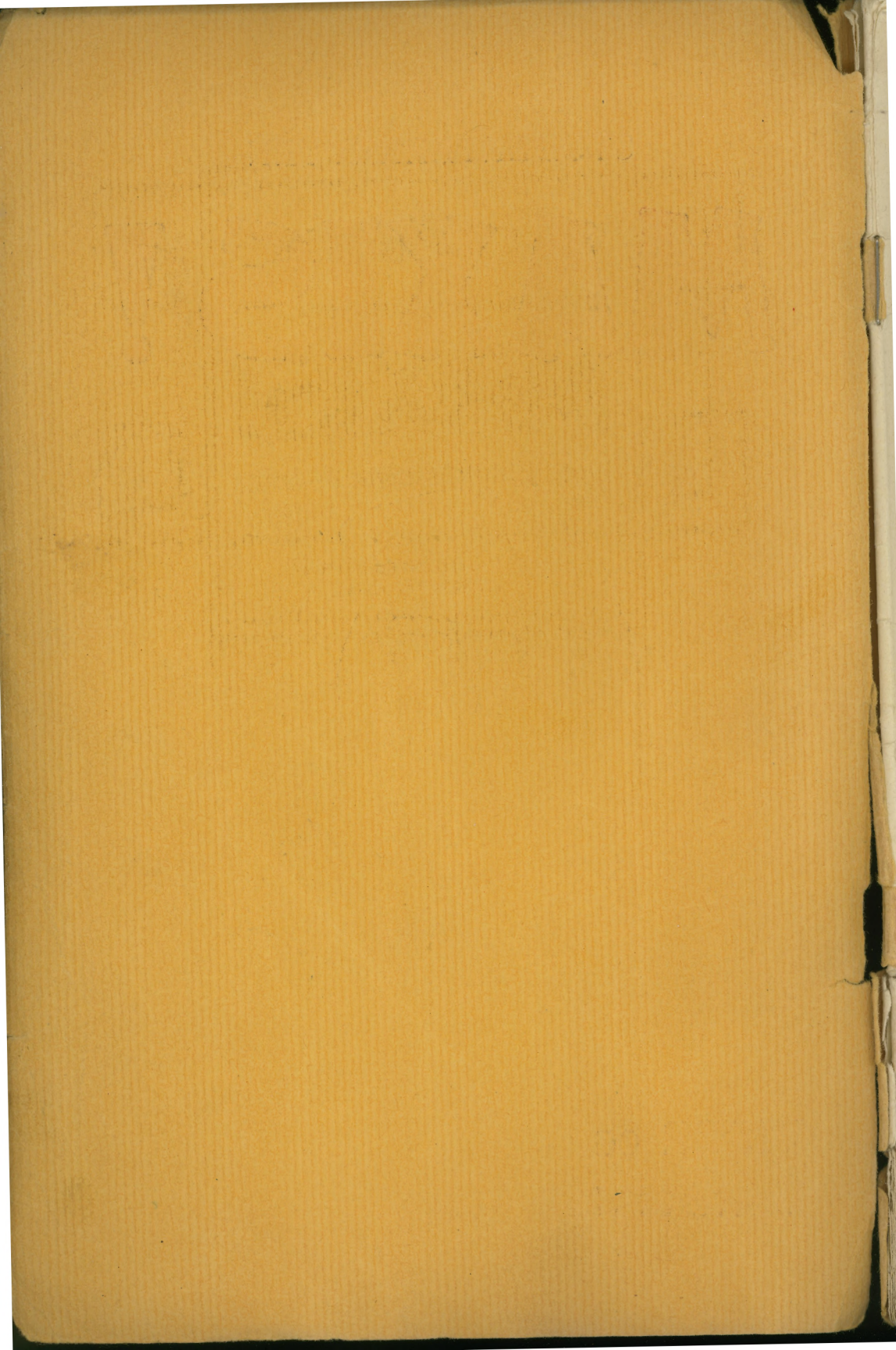

Yellow Pages
STUDENTERREVVEN

MAXIS!

VISER OG
VERS ■■■

VISER OG VERS

□□□□□□□□ FRA □□□□□□□□

MAXIS!

□□□ STUDENTERREVY □□□

STUDENTERNES KYSTTURNÉ
SOMMEREN 1910

SAMTLIGE MAXIS-MELODIER

FAAES ENKELTVIS FRA

NORSK MUSIKFORLAG,

BRØDR. HALS, WARMUTH, WILH. HANSEN,

KARL JOHANS GADE 39,

KRISTIANIA.

„KRISTIANIA“

WISE AV EDOR.

FOR PIANO MED UNDERLAGT TEKST KR. 0.60.

ORIGINAL TITELTEGNING AV THOROLF HOLMBOE.

NORSK MUSIKFORLAG.

Viser og vers.

	Side.
Fantasiens pris av <i>A—m.</i>	7
Det unge blod av <i>A—m.</i>	8
Studenterdansen av <i>A—m.</i>	10
Recitativ av <i>A—m.</i>	11
Fandens vise av <i>A—m.</i>	13
Fru professor-fanejunker Sterkys vise av <i>A—m & Co.</i>	15
Ola Grautlands vise av <i>—nn.</i>	18
Duet av <i>A—m.</i>	19
Tyrihans's vise av <i>Es. & A—m.</i>	21
Heronautets vise av <i>A—m.</i>	24
Rasks farvel til jorden av <i>A—m.</i>	27
Av Stallarens beretning om rikets stilstand av <i>Lucifer</i>	28
Kristiania av <i>Edor.</i>	29
Kokkens og kjøgemesterens vise av <i>Nagel</i>	31
Musketéren av <i>A—m.</i>	35
Stortingsvaskekonens vise av <i>A—m.</i>	37
Reporterens vise av <i>A—m.</i>	40
Petter Smarts vise av <i>A—m.</i>	43
Nøklemandens vise av <i>Flor & A—m.</i>	45
Skjønhetsraadet av <i>—nn.</i>	47
Troldets vise av <i>A—m.</i>	49
Rask hylder <i>Massiva Trillerini</i> av <i>Es.</i>	50
Danseusens vise av <i>—nn.</i>	52
Slutningssang av <i>A—m.</i>	55

Lucifer.

Es.

A—m.

Edor.

Tagel.

—m.

Fantasiens pris.

Mel.: Jag vil ha rus.

Om lykkens fé mig fritt at vælge gav
av alle goder det, jeg helst vil have,
jeg uten mindste nølen traf mit valg og bad
om fantasiens høie gudegave.
Hvert falmet minde faar sin glans igjen.
Og haabets lysning straaler klart for den,
∴ som over døgnets hverdagsstræv sig svinger
paa fantasiens stærke ørnevinger. ∴

Ja fantasien, den er livets salt
og krydderi, naar verden blir for broget.
Litt fantasi, min ven, saa faar du skik paa alt;
og ret blir det, som før var vrangt og kroget.
Din trange hybel syns dig som et slot.
Din sure pipe smaker dobbelt godt.
∴ Naar kreditorer banker paa derude,
saa tror du straks at det er bankobudet. ∴

Er pungen tom, krediten rent = 0,
og din vertinde tankefuld og bister,
i fantasiens gjemmer har du gods og guld;
om tyve aar du bliver statsminister.
Og om din lille Pus dig sveket har,
for mindet straaler endnu det, som var.
∴ Som dronning troner end din lille pike
i fantasiens stolte kongerike. ∴

Det unge blod!

Titel.: „Casinolied“ av Victor Holländer.

Hør I, som præker gode sæder
med kjølig dyd og klam moral,
nu vil jeg aapent sige Eder,
at dydens vei er mig for smal.
Jeg vil ha plads for unge kræfter,
jeg træder dansen hvor jeg vil
og har ei tid at kige efter
om veiens bredde strækker til.
For andres dyd til hat jeg tar;
— la mig faa gaa med den jeg har!
Jeg elsker piger, vin og sang,
og attraar ei en helgens rang.
Jeg drikker glad mit glas til bund
og kysser frit min piges mund!
At være ung — med hver en sans,
hvor livet træder let sin dans —
det er mit ideal, —
en absolut patent moral!

Den „rene yngling“ ei mig frister,
og om hans lod jeg ikke ber. —
Jeg kjender én — en sur filister;
— og ønsker ei at kjende fler.
Han siger titt: „For mig, min kjære,
kom renhetskravet ei paatvært“ —.
Det kan s'gu ogsaa gjerne være;
— han ser mig ut til litt av hvert.
Trods renhetsgloriens straaleglans —
jeg bytter ei min lod med hans!
Jeg attraar ei en helgens rang,
men elsker piger, vin og sang.

O. S. V.

At være tro, — er vistnok rigtig
for den som bare faar det til,
og man bør være høist forsigtig
med slik en kjærlig pigelil!
Se, jeg har sværmet for saa mangen
en vakker pige paa min vei,
men bare elsket én — ad gangen,
for jalousi og slikt, — uf nei!
Men har Du taapt Din pigelil,
saa finds der andre piger til!
Jeg elsker piger, vin og sang,
o. s. v.

Naar vinen funkler i pokalen,
og røde læber mot mig ler.
Da syn's det mig som om portalen
til selve paradys jeg ser.
La fare skrupler, bort med sorgen;
la fryd og ungdom holde lag!
Jeg suttrer ikke for imorgen,
naar glæden ler mot mig idag!
En vakker pige paa mit skjød!
Et bæger fylt med druens glød!
Jeg elsker piger, vin og sang,
og attraar ei en helgens rang.
Jeg drikker glad mit glas til bund
og kysser frit min piges mund!
At være ung med hver en sans,
hvor livet træder let sin dans —
det er mit ideal, —
en absolut patent moral!

A—m.

Studenterdansen.

Mel.: Den lustige Ehemann.

Hver en sur filister dør
siden eller før.
Leve gjør et godt humør
— Sjung hei! — et godt humør!
Syng og le, spil op, og dans!
Sjung hei!
Foruten stans
gaar vor studenterdans.
Tra la la osv.

(Dans.)

A--m.

Recitativ.

(Orkestret utfører „Sønge D'Automne“).

Fantasiens gudinde kysser den sovende Rask.

Rask (halvvaaken):

Er — er det dig Lirken?

Fantasiens Gudinde:

Nævn ei det navn paa din jordiske kvinde,
kysset dig har fantasiens gudinde,
kysset dig med et guddommeligt kys,
kysset den mund, som forsvarte mig nys.
— Ensom, forlatt uten venner jeg sidder,
længe forgjæves jeg søkte min ridder.
Du har mig hædret paa ridderlig vis,
vidnet og kvad, fantasien til pris.
Stor er min tak, og din løn skal du have.
Tag fantasiens den ypperste gave!
Se, jeg dig skjænker en underfuld ring,
fæster dens guld paa din sovende fing.
(Undskyld mig ordet ifald det dig krænkte.
„Fing“ klinger stygt, men til rimet jeg trængte.
Åk, av en mager og træt fantasi
kan man ei fordre saa fin poesi!)
Ringen, jeg fæstede nys paa din finger
er ei en ring som de tusinde ringer.
Lyt da, min ridder, og mærk mine ord:
Magiske kræfter i ringen der bor!

Hvo som den bærer, faar sælsomme evner.
Hvert et begjær, hvert et ønske, han nævner,
opfyldt han faar. Straks hver tjenende aand
lystrer den mand, som har ringen paa haand.
Fritt tør han stevne hvert væsen til møde.
Fritt tør han færdes blandt levende, døde.
Fritt tør han løfte paa fortidens slør.
Fritt tør han gløtte paa fremtidens dør.

Vite dog skal du — og vel maa du mindes:
Aldrig maa ringen faa blive en kvindes!
Har du en kvinde i haanden den lagt,
tapt er for evig dens sælsomme magt!

Dette er ringens de sælsomme kræfter.
Tag den, min ridder, og bruk den derefter.
Tag den og ær den og bær den kun frit.
Quod bonum, felix faustumque sit!

A—m.

Fandens vise.

Mel.: For sligt er man befriet i Tyrkiet.

En statsraad har det deilig, et bybud har det godt.
Men Fanden skulde gaa og være Fanden!
Geschæften gaar ad undas, og kunde jeg det blot,
saa vilde jeg forsøke med en anden.

Ha tvi du slette ti'!

Det er no svineri

at hinke rundt paa hestehov i 1910!
Og bedre vil det ikke for eftertiden bli.
Nei det blir nok desværre
beller værre.

Ja verden er fuldstændig fra samling og fra sans,
og gjør en fattig Fanden ganske raadløs.
Nu kriger de i luften og seiler undervands,
og præker hele jorden rundt pr. traadløs.

Og motorindustri'n
blir sikkert min ruin.

Hvad hjælper vel litt svovelduft mod nafta og benzin?
Selv om de rensar luften for gjødslen, som er i'n,
blir lukten nok desværre
bare værre.

I gamle dage pimpet man brændevin som vand,
og kvinden var min bedste fristerinde.
Men nu har kvinden nykker, nu vil hun være mand,
og snart vil vel det „smukke kjø“ forsvinde.

Og totalisteri
og forbudstyranni
har næsten gjort det med det kjære brændevin forbi.
Den Abrahamsen er s'gu saa gal, som han kan bli.
Og Scharffenberg desværre
endda værre.

Mod gigt og andre plager jeg maatte ta en kur;
og De kan tro jeg ogsaa fik betale'n!
Fra Storheim fik jeg sendt mig en underfuld mixtur,
den brukte jeg mod haaravfald paa halen.
Og derpaa gik jeg hen,
til Bælte-Reiersen,
og stærke batterier lod jeg spænde om min lænd.
Nu har jeg ei paa svansen det mindste haar igjen.
Og gigten er desværre
kun blit værre.

A--m.

Fru professor-fanejunker Sterkys vise.

Mel.: Kalle P.

Hvem vi er?
Jo, hør her:
Vi er Norges fremtidshær.
Sterk i haand,
klar i aand,
altid rede at go on!
Et produkt
stolt og smukt
av hr. Lowzows tankeflukt.
For vor fri-
het er vi
den bedste garanti.
Teolog,
filolog,
grip dit sværd, og luk din bog!
Realist
og jurist,
fot i bakken, stræk din vrist!
Hver stud. med.
paa geled!
Brystet op og maven ned.

Uforsagt

frem i takt.

Ret! (Staa still!) Giv agt!

Refræng:

:: Minervas søn
av begge kjø
energisk dyrke skal
sit krigerkald.
Og derfor maa
dis(ci)plinen paa
„Det norske Frederiks“
bli stram og striks! ::

I vor hær
kvinden er
selvsagt med som militær.
Hærens gross
det er os
Vi vil — fanden ta mig — slaas!
Tror en mand,
at han kan
bedre kjæmpe for sit land,
finds der lel
av forskjel
biot en bagatel!
Kvindetrop
stil dig op!
Stram din martialske krop!
Ryggen rak,
benet strak,
ind med det parti der bak!

Smelder det,
gjælder det
at forsvare landets ret,
vil hver mø
— pinedø! —
seire eller dø!

Reiræng:

∴ Minervas søn
av begge kjønn
energisk dyrke skal
sit krigerkald.
Og derfor maa
dis(ci)plinen paa
„Det norske Frederiks“
bli stram og striks! ∴

A—m & Co.

Ola Grautlands vise.

Mel.: „Dei vil alltid klaga og kyta“.

Je vil aldrig klaga og syta,
at vor tid den er traurig og graa.
Hvis der bare er graut nok i gryta
og litt tobak igjen til en skraa.

Kaffi faar je hver evige maaren,
havregraut og en taar av mit glas.
Siden rusler je en tur ut i gaaren,
hvor je gjør, hvad je kan, paa min plass.

Je er fuld hver evige aften
av beundring og ros for mig sjæl.
Je har penga og hue og kraften,
men je ærgrer mig næsten ihjæl.

For je gaar her og bier og venter
paa at bli politiker engang.
Det er arbe', som kan gi procenter,
men udsigten er sørgelig lang.

Je er med i fattigkommissionen,
men je nøier mig ikke med det.
Mine evner de higer mot tronen.
Gid je sat paa en stø taburet!

Duet.

Herr og fru løytnant Løyenprup.

Mel.: Fængselsdirektørens vise (av „Flagermusen“).

Ref.: Rainbow.

Han: Min gamle var en hædersknuv,
som neppe gjør mig skam;
men navnet Løytnant Løyenprup,
det har jeg ei fra ham.

Hun: Min papas navn jeg rent har glemt,
det endte visst paa „sen“.
Forresten busker jeg bestemt
den mynt han lot igjen.

Ref: Ja, penge, penge!
Det er og blir pointet — enfin!
Mynt! — eh bien! —
er livets point.
Ja, penge, penge!
Saalænge der finds penge tilrest,
straaler en Løyenprup tilhest.

Han: Jeg ber Dem blot betrakt min floss,
og lukt paa min frisur'!
Hvad rolle spiller det for os,
om duften er litt dyr?

Hun: La folk faa kaide, om de vil,
vort hjerneindhold tyndt.
Hvad skal man ha en hjerne til
naar blot man eier mynt!?

Ref.: Ja, penge, penge!

osv.

Hun: Blev det for os no' sent en kvæld,
og vaagner man litt træt,
De ser os dog allikevel
paa støvlerne før étt.

Han: Vi indtar lunch, og hviler litt,
og rider os en tur
og nyder saa med appetit
diner og middagslur.

Ref.: Ja, penge, penge!
osv.

Hun: Jeg klæder mig med fin bonton
selv om det koster litt.
Min rob' er altid — sans façon —
av fashionabelt snit.

Han: Vor herreverden er banal
en høist horribel trup.
De trænger til et ideal,
en løytnant Løyenprup!

Ref.: Ja, penge, penge!
Det er og blir pointet — enfin! —
Mynt! — eh bien! —
er livets point.
Ja, penge, penge!
Saalænge der finds penge tilrest,
straaler en Løyenprup tilhest.

A—m.

Tyrihans's vise.

Mel.: Bøstad fra Moss.

Ja, Tyrihans jeg heter, jeg er saa gjæv en fyr,
 gjæv en fyr,
 levenfyr,
 kjendt fra alle eventyr.

Men ak, paa eventyr har ikke længer folket tro;
 væk er jo
 folketro,
 spør De bare Moltke Moe!

Nu tror man kun paa én ting, og det er politik,
 polemik,
 politik
 med litt vælger-dikkedik.

Selv kvinder gaar til urnen med sin nye stemmeret,
 stemmeret,
 hvem har ret?

Ja, det finder kvinder let!

De stemmer nemlig tem'lig slik som sin ægtemand,
 ægtemand,
 prægtig mand;
 vet, hvad der er regti' han.

Tbi sender de paa tinget hen jo kun en suppleant,
suppevant
suppleant,
kun en soille supplikant.

Ja, stemmeret er gjildt nok, og storting maa vi ha.
Jøsses ja,
noget ska'
stortingsmænd jo leve a'!
Men om de nu med lovfabrikation en pust sig tar,
bra det var,
for vi klar-
er os langt med dem, vi har.

I Soria Moria rike der har vi ikke slikt, —
var det likt! —
ei no' slikt-
no som forbud, tvang og plikt.

Nei, kongen griner ikke, om en mand vil drikke dram,
dikke dam,
drikke dram,
for det rager ikke ham.

Vi tar det ei saa noie som her med klokkeslet.
Brændvinsret,
klokken ett
op' hos os er like fett.
Og har man bare penger, kan man straks faa tage fat
tage fat
selv paa at
drive pølsesalg ved nat.

Jeg synes nu, saasandt som mit navn er Tyrihans,
hertillands
uten stans
maa der bli en anden dans.
La folk faa spise pølse, hvis de pølse spise vil,
Pølsedill,
naar de vil,
— helst med øl og dram dertil.

Es & A—m.

Aeronautets vise.

Ifjel: Här ni se et munteri lag (av „Den förgyllda lergöken“)

Paa Amager laa paa lur
flyverne i hvert sit skur,
ventet paa den vinden, som
skulde til, men aldrig kom.
Men en aarle morgenstund
Svendsen fløi mot Øresund.
Selv han tænkte mindst av alt,
at det nu for alvor gjaldt.
Men saa observerer han,
at han svæver over vand,
mærker til sin gru,
at han ei kan snu — —!
Aeroplanet for avsted,
til med ett det dumpet ned.
Da fik Svendsen se, at han
s'gu var i — Sveriges land!
Cederström, som laa tilsengs
iført kum hvad dertil trængs,
fór paa døren like lukt
som et monoplan i flukt.
Og baronens skjorteflak
lignet hoideroret bak,
mens han fløi om Svendsens hals:
„Du, din jäfvel, her? Hva'fals“?

Svendsen han tænkte nok som saa:

(Plystrer)

Det gik skæm bra, hallihopsasa!

(Plystrer)

Hallihopsasa hurra!

Tu har jeg veien fundet
og vundet
ved sundet.

Men „sætens“ har jeg grundet
paa, hvordan det gik til.

(Plystrer)

Det gik skæm bra, hallihopsasa!

(Plystrer)

Hallihopsasa hurra!

Nordmænds evne til at fly
har ei hittil hat no' ry.
Men vi skal nok hertillands
snart faa se en anden dans.
Lilloe har faat no' istand,
som han kalder aeroplan.
Flyve tror han nok den vil,
— hvis han bare faar den til.
Lilloe er en bramfri mand.
Nødig med sit aeroplan
vil han hæve sig
over mængdens vei.
Nys til Bergen fløi han dog
raskt avsted — med hurtigtog
Og hvis bare skjæbnen vil,
saa flyer'n nok litt til.
Lilloes værste konkurrent
er hans egen konsulent.

Ingen, som vil kappes me'n,
flyer slik som Torkildsen.
Skal der bli no'n flyvning av,
maa man først en motor ha.
Og da sliken én er dyr,
efter mynt dertil han — flyr.

Torkildsen tænker nok som saa:

(Plystrer)

Det gaar nok bra, hallihopsasa!

(Plystrer)

Hallihopsasa hurra!

Vi har kun én som Lilloe,
men mange, som storlo.

Men de, som lo av Lilloe,
ja, de skal nok faa se!

(Plystrer)

Det gaar nok bra, hallihopsasa!

(Plystrer)

Hallihopsasa hurra!

A—m.

Rask tar farvel med jorden.

Mel.: 23 Skiddoo.

Saa vil jeg da sige Jer alle mit farvel.
Thi nu stevner jeg mot himmelen den blaa,
flyver høit over sjø, over Steen & Strom og fjeld,
føler mig saa'n altsaa noksaa ovenpaa.
Til Soria Moria slot gaar nu min vej,
og for kongens trone glad jeg triner ind.
Maxis! Ringen følger mig.
Og prinsessen hun skal blive min!

Bon jour! Bon jour!

Tu tar jeg mig en tur.

Good by! Good by!

Og tusen tak for mig!

Avsted! Avsted!

Humøret tar jeg med.

Salaam, mes dames.

Adieux messieurs,

adieux!

A—m.

Av Stallarens beretning om rikets stilstand.

Siden sidst jeg gav beretning om vort rige,
det første valgte troldeting er traadt sammen,
dog som det synes, til lige lidet gammen
saavel for Jer som for os andre trodelige.
Vel er her kommet mange ny partier,
— ja, nye love er der heller ikke savn paa;
men — smaatrold lyske mig! — jeg sier:
Vi derav hidtil ingen gavn saa!

Den frihed til at følge vor natur
og sæderne, som efter fædrene vi tog dem,
den er — trold bedre det! — nok paa retur;
og det er dette hersens troldeting, som jog den.
Jeg skal ei, konge, trætte Jer for længe, — —
men dette, at man nu vil stænge
vor urtrodelige adgang til at gi tilkjende
vor mætheds glæde over bordets retter, frænde,
en dybfølt pris av kjøkkentroldets medium,
ved lydelig, ja rungende, at gape — —
vel, lige ud — det forbud mod at rape
er dog for grovelig at krænke vores privilegium!

Lucifer.

Kristiania.

Mel. utkommet paa Norsk Musikforlag.

Alle vi som lever der,
vet hvor deilig byen er,
Se den kun en sommerdag fra aasens top:
Solskin over fjordens speil
og de tusen hvite seil
veier larm og sot og taake tifold op.
Eller se den vinterdag
med de hvite aaser bag
og en dyprod sol paa skyfri himmel ja,
hvor det billed rammer ind
rike minder i mit sind,
tryllet ind i navnet: Kristiania!

Mine første taarestømme
første sværmerier ømme,
og min ungdoms skjønnedømme
knyttes til Kristiania.

Om mit liv du danner rammen,
du og jeg, vi hører sammen,
du min fødeby, mit Kristiania!

Intet sted er der slikt liv,
saadant valg av tidsfordriv;
ingen ungdom er saa glad og let tilsinds,
intet strøk sig maale kan
med vor egen „Karl-Johan“;
byens damer er de vakreste som find's!
Og en snefrisk vinterdag
i de unges glade lag,
hvilket fond av livskraft vil du møte da!
Sunde tankers djærve sprog
glimter i hver øiekrog
rundt i skog og bakker ved Kristiania.

Mitt i larmen, travelheten
er der plads for ungdomsglæden,
og et poesifyldt Eden
er for os Kristiania.

Slik du er, slik skal du være,
netop slik er du, vort kjære,
eget, gode, gamle Kristiania!

Edor.

Kokkens og kjøgemesterens vise.

Mel.: Beg. av „Surcouf“.

Kok: En menu
skal jeg idag Dem by,
som rent forbi vil fly
mit stolte kokkery.
Jeg er kry;
jeg kan mig ikke dy.
For den er splitter ny
her opp' i sky.

Mel.: III. sats av „Det høite kompani“.

Deres Majestæter ikke gjætter
hvilke retter frem jeg sætter.
Kaalrouletter og kroketter,
kotteletter, omeletter.
Jeg tænker nok, at kosten fet er,
bedre mat De leter etter,
— og poteter!

Kjøgem.: Alt til P. A. Larsens etiketter.

IV sats.

Kok: En grøt av aprikos
med deilig hollandsk sos,
og eggedos, ansjos og lungemos.
Vi tar non kalvehjerner

Kjøgem.: og drikker dram, „tre stjerner“.

Kok: Og saa en skrøne:
En blind høne
à la Berner.

III sats.

Og bankekjød og dyreryg
og nyre rød og hjemmebryg.
Og flødegrød og øllebrød
og dyrekjød med suppe sød.
Og saa tar vi litt peppernøtter,
hønsfotter, gulerøtter,
gaasestek!
Ja, den æter vi med kraas og spek.

III sats.

Ja, fricadeller og moreller,
kantareller og makreller,
karameller og sardeller
Kjøgem.: og buteller vin fra kjælder
Kok: Nu gaaselever, fylt med trøfler
og kartøfler, biff av bøfler!
Fin kompot!
De kan tro, det smaker jævla godt!

III sats.

Uu fleskepandekaker flade,
og en kande marmelade;
raffinade, limonade
og litt kalvekarbonade.
Kjøkkengutten steker vafler,
Kjøgem.: og vi drikker av karafler:
Curaçao!
Det faar gaa, ja, som det kan og maa.

III sats.

Kok: Syltelabber og tomater
kokte krabber og salater,
saa en hønsebullion
med rekesaus og champignon.
Og saa en fin prinsessepudding
fra den danske kjøkkenmødding.
Delikat!
Flot med grønsalat og fisk paa fat.

IV sats.

Saa tar vi til dessert
en benløs fugl med fjær;
vi og forsøke vil
en røkesild.
Kjøgem.: Litt skum, som spruter frisk
Kok: og saa en lutefisk
med appelsin
Kjøgem.: og æblevin
Kok: og en rosin.

III sats.

Tilslut et røket grisehode,
steckt med løk, gir fart i blodet.

Kjøgem.: Ekstra sec, den gudedrik

Kok: og knæk og slikk og hermetik.

Vi slutter først ved morgengryen,
og da er det med menuen
stop, min ven!

Hvis du ei vil ha den op igjen.

IIIel.: Høllly!

∴ Ret! Marsch! nu hele koret!

Marsch ind til spisebordet!

Naturen har os et gode git:

Det er den skjære, skjønnne, store,
svære, glubske, kjære appetit! ∴

Hagel.

Musketéren.

Mel.: Det er blot en gammel vane (av „Flagermusen“).

La andre sukke, om de vil,
jeg drikker ut og ler!
Der findes ingen sorger til
for kongens musketér.
Er pungen tom, nuvel saa faar
jeg vinen paa kredit.
Sæt frem, hr. vært, hvad du formaar.
Du faar nok engang dit!
Min pigelil er like sød,
om penge ei jeg har.
Hun kysset ei med mere glød,
om jeg en Krøsus var.
Nei, derpaa jeg Dem giver
:|: mit ord som kavalér: :|:
:|: Slik var og er og bliver
en fri musketér! :|:

I haverne ved Fontainebleau
til klang av „la Berceuse“
jeg hører lette føtter smaa.
Ah, la comtesse Chevreuse!
Et møte i den mørke lund
ved Amors statuette — — —
Den lille skjælm nok holder mund
med alt, hvad han har set.
Men staar en lytter lumsk paa lur,
Mordieu! Kom frem, min ven!

Saa gaar vi sammen ut en tur,
men neppe — hjem igjen!
Nei derpaa jeg Dem giver,
:: mit ord som kavalér! ::
:: Slik var og er og bliver
en fri musketér! ::

Min pigelil er aldrig sur,
min kaarde altid klar.
Og jeg vil leve pour l'amour
og dø pour la gloire!
Et kaardestød i rask duel,
en springende granat
blir vel den død, jeg faar. Nuvel,
slik dør en stolt soldat!
Men de, som staar ved baaren tyst,
de finder nok, — vær tryg! —
at kuglen sitter i mit bryst
og ikke i min ryg!
Ja, derpaa jeg Dem giver
:: mit ord som kavalér! ::
:: Slik var og er og bliver
en fri musketér! ::

A—m.

Stortingsvaskekonens vise.

Mel.: Visen om Landegren. (Svensk).

Nei Di kan tru, de' er'nte let
me' skuringa i stortinget.

Hopla hopla tralala!

Nei, der er værre end Di tror
i baade sal og korridor.

Hopla hopla tralala!

Jøsses, aassen blei det vel,

Tra-la lalala!

hvissom inte vi var tel?

Tra la lala!

Kom ei vi me' kost og klut,
saapevand og soda, lut,
saa blei det se'nes nydli ut.

Om stemninga i tingets sal
var høire eller raddikal,

Hopla hopla tralala!

saa har jeg set mit hele liv,
at skitten var konservativ.

Hopla hopla tralala!

Jommen maa de' skuring tel
paa alleslags offéntlig stel.

Og bedre skulde stelle' bli,
om jeg slap til med filla mi.

Jeg sku' ta han Langeland.
og sope'n ut paa Kai-Johan.

Saa tok jeg mig en ord'ntlig klut
og vaska sjælve Lasse ut
med saape og en masse lut.
Ut skulde ogsaa Oddmund Vik.
Men hva' ska'n gjöra me' en slik?
Ja, hva' ska'n gjöra me' en saan'?
De' fins ei lut, som biter paa'n.

Ja, fek jeg dissa bort derfra,
saa skuld'en Konnow nok bli gla'.
For da saa blei'en næsten fri
for alt, som hetter brydderi.
Da kund'en sitta dagen lang
og sova i sit partemang — — — .
Nei, aa var de' naa jeg sa!
Partemang? Ha langtifra,
slikt vil'en Konnow aldrig ha!
For den, som maa i tinget fly,
er partemanget blot til bry.
Men selvom Konnow ei har det,
saa har'n ialfald kabbenet.

Og Madsen me' sin næse lang,
som sørjer over „vælas gang“,
han vil nok skjønne „tidens tegn“,
naar Thommessen jeg vasker rein.
Men fremforalt jeg ønsket, at
biskop Bang jeg hadde fat.
Han trønger nok, de' er'nte fritt,
at vaske sin „erindring“ litt.
For den er noksaa fuld av skitt.

Ja, fek je'n blot til botta hen,
saa skulde slik jeg snakke me'n,
at de' gik lange tider hen,
for han erindret no' igjen.

Han jufefanten mister Cook
for mig og filla hadde bruk.

Hopla hopla tralala!

Men mister Peary — never mind! —
ska' tru, om han er mere rein?

Hopla hopla tralala!

Han sier, han har svart paa hvitt,

Tra la lalala!

for nigger Hansen var me'n dit — — —.

Tra la lala?

Dom sat nok kosli' begge to
i hytta hos en eskimo
og spelte sveis i fre' og ro.

Men Amundsen paa skuta si
han passer nok paa ruta si.

Hopla hopla tralala!

De'r gutten, som har vaska sig,
og han skal faa en smask a' mig.

Hopla hopla tralala!

A. m.

Reporterens vise.

Titel.: Holmenkolrendet 1905 (av „Verdens undergang“).

At kampen for tilværelsen blir immer mere haard,
man ser blandt andet av den biff, som paa café man faar.
Og alle byens kellnere gik nylig fra sin plads.
De vil ei mer betale glas, som andre slaar i knass.
At ta en liten rus er blit for dyrt for dig og mig.
Kun pengemænd og lazaroner gaar paa den galei.
Og alt som heter trællast staar i uforsvarlig pris.
Til trøst har kong Alfons sendt kongen vor en „gylden Vlies“.

Den gik galant!

Kongen blev saa gla',
han til Fernando sa:

„Alfons er snil. Til tak, fra mig en tørfisk han skal ha!
Kjære hr. infant,
si ham, at minsandt

jeg sender ham en avholdsmand som spansk gesandt“.

Av klubber og foreninger vi har et vældig tal.
At være med i fire-fem er noget, hvermand skal.
Og staar du ei i nogenslags, saa gaa du blot en dag
til Handagard og meld dig i „Det norske Bokmandslag“.
Ja, heller bør du havne der end gaa til det komplot,
som nu vil restaurere nedpaa Akersbus's slot.
Thi nu vil Sinding Larsen gjøre gamle Akersbus
til bedehus, saa folk med gru vil si: „Ve, se de' bus“!

Det blir galant!

Men der maa siges stop,
før manden kravler op
ad trappegavlen til sit lyse drømmerikes top.
Chi det blir sikkert saa,
som hvermand kan forstaa,
at den restauration vil aldrig ølret faa.

I Lillestrømmen Glommen steg, saa hele byen svam.
Man spiste oppaa taket og losjerte i en pram.
Og noget maatte gjøres med saa tøilesløs en flom.
Da var det selve stortinget in corpore, som kom.
Straks vandet blev til orden kaldt, men stanset ikke lel.
Og Bratlie brukte klubben, men det steg allikevel.
Men da saa Christian Høltermann tilslut om ordet ba',
da stanset flommen pludselig og trak sig bort derfra.

Den gik galant!

Knudsen blev saa stolt,
at han en tale holdt:

„Se, nu har selve flommen faat pointet i sin skolt.

Den har sikkert set,
at gjør den ei retræt,

saa kommer vi og kniper den med hjemfaldsret“.

For vores politi det gaar ei altid like glat.
Chi hvis det ei er russen, er det pølsesalg ved nat.
Nu lager arrestanterne andragender istand
og søker om at bli forflyttet ned til — Holmestrand.
Her trænges klarligvis i pølseenden en rosin.
Og hør, en vakker dag saa sagde Beichmann til Mossin:
„Vi maa ha poltihad.“ Og saa kjøpte de sig én
og drog til Frognerparken for at holde prøve me'n.

Den gik galant!
Straks en betjent
i hastig flukt blev sendt.
Og saa blev dyret sluppet, hvor betjenten hadde rendt.
Hunden fløi i hast
og bed saa godt sig fast,
at manden ei slap unda, førend bukserumpen brast.

Til utstilling i Bergen sendtes alle verdens ting,
og for de stakkars dommere det gik nok litt i ring.
Men nu har komitéen fundet paa no' helt patent:
— At gi medalje kun til dem, som ingenting har sendt.
Og skulde no'n av dem, som ei har faat, allikevel
nu finde paa at gjøre kvalm for slik en bagatel,
saa har vi jo fra artium en fremgangsmaate lur:
Vi kan jo bare faa istand en efterpaa-censur.

Den blir galant!
Da gjaldt det kun,
at hr. commander Lundb
vil bistaa ved censuren med sit centertunge pund.
Thi om en ting er gal
og aldrig saa fatal,
den gaar nok med commanderhjælp og „hanegal“.

A—m.

Petter Smarts vise.

Mel.: Mandolinpolka.

Mit navn det er Petter Smart,
very smart, d'er klart.
Hvor kunder snappes kan,
der er jeg førstemand.
Jeg altid er i mit ess,
immer vel tilfreds,
naar blot det gaar express
med business.
Før har jeg gjort i stentøi og glas,
nu gjør jeg mest i margarin,
Illig er en branche vel tilpas,
naar blot den gir en chance fin.
Jeg har forsøkt med torvstrø en stund
og reist i dameundertøi.
(Holder op et par dame-underbenklær)
Den har jeg smuglet med paa grund
av tolden, som er blit saa høi.
Jeg kjendt er i hver en krog,
taler alle sprog:
Français—avec bravour!
And English—to be sure!
Und Deutsch, meine Herren, — ach! —
ist mein Lieblings sprach!
Magyarisk, russisk — hei! —
er nix for mig!

(Dans).

Jeg kjendt er som Don Juan
og som fin gourmand,
hver diskedames ven
og dus med kellneren.
Og alt hvad som heter kunst
skjænker jeg min gunst —
især hvad man faar se
paa varieté.

Som kurtisor er jeg sans concurrence:
„Frøken, mit navn er Petter Smart!
Hvad om vi gik paa en allerførsterangs
café og spiste à la carte“?
Ser jeg saa hende ind i øiet saa,
smiler hun og tar min arm.
Never i verden har jeg truffet paa
en kvinde, som ei da blev varm.
Mit navn det er Petter Smart,
very smart, d'er klart.
Hvor kys man hole kan,
der er jeg første mand.
Jeg kjendt er som Don Juan
og som fin gourmand,
i høieste forstand
en gentleman.

Nøklemandens vise.

Mel.: Slik som verden nu gaar fremad (av "Verdens undergang").

Av alle monumenterne, som findes i vor by,
er der ingen som kan by
paa litt kunst av rang og ry,
ja, undtagen Abel oppaa Nisseberget, han som kry
stikker enden op mot sky,
skjønt han er jo rent ut fy!
Han er ganske splitterny,
støpt hos hr. Polezinsky.

Om Karl Johan paa hesten er det bare det at si,
at han aldrig i sin ti'
har lært hos Høtager at ri.
Mens den arme Wergeland til evig tid maa lide mén
av at „Frelsesarme'n“
om hans gjennomstøpte ben
holder bønnemøte me'n.
Ja, De skulde bare se'n!

Det er hellerikke greit at staa som Kristian Kvart
med dyrendal og bart
mellem bær og eplekart,

mens alt hvad byen har av spurveproletariat
har hverandre stevne sat
og huserer dag og nat
og deponerer klat paa klat
i hans Oldenborgerbat.

Med Asbjørnsen paa „Haugen“ er det næsten altfor galt.
Fyren sitter saa fatalt,
naar man ser ham ret frontalt.
De fleste pleier straks sit oie blygt mot jord at slaa.
Men man skal bare passe paa
noget bakenfor at gaa.
Se, da vil man nok forstaa,
hvad det er han sitter paa!

Men allerværst er jamen Henrik Ibsens monument,
der, som Bjørnsons, minder plent
om en nøkkelostagent.
Selv jeg er ikke pen med mine lysegrønne ben,
i en skjorte mindre ren
og med en nøkkel fælt til gêne.
For jeg maa jo staa der me'n,
saaat alle folk kan se'n.

Flor & A—m.

Skjønhetsraadet.

Mel.: Kristianias grundlæggelse (av „Paa kroningstur“).

Kristiania skjønhetsraad er dannet,
Skjønt — dannet var nu sterkt at si.
For raadet, det er sgu saa blandet
At dannet kan det aldrig bli.
Og tænk Arctander blev den første,
Skjønt borgermestermaven dog
Unegteligen er den største
Hos hans kollega Christian Krogh.
: Men han Arctander, han er saa gruelig
Flink til at være duelig
Udi alt muelig. ::

„Arctander har en lyrisk aare“,
Saa skrev forleden „Verdens Gang“.
Og nu naar han er litt ad aare,
Slaar aaren ut i skjønhetsstrang.
Men denne herre smaa Arctander,
Han er igrun' en hidsigprop.
Han burde kun vært nummer ander,
Og aldrig sat paa magtens top.
: Arctanders rolle den blir nok temmelig
Sliten og utaknemmelig,
Bent ut sagt væmmelig. ::

Det første raadet nu maa gjøre
Er renlighold paa Carl-Johan.
Forbyde søppelmænd at kjøre
Med lort i aaben vogn og spand.
Og negte baade vaar og sommer,

at „backfischhurper“ over 40
Er ute og gaar før mørket kommer
— men det er netop hvad de gjør!
∴ Og bed at brusavillonerne,
Nu netop i sæsonerne
Har whisky i siffonerne. ∴

Saa maa de se at faa no fikst a'
Det arme storting i vort land.
Skjær halsen av paa statsraad Quigstad.
Saa blir nok han en dygtig mand.
At faa no' skjønt av Christian Knussen
Tør falde svært for raadets mænd,
Han ligner mest den tobaksbussen,
Som tygges om og omigjen.
∴ Og husk at næsen paa Christian Michelsen
Dominerer hele skikkelsen.
Faa den bort lidt kvikkelsen! ∴

Og skjønhetsraadet maa befale
Hr. Scharffenberg at holde kjæft.
Forby ham offentlig at tale
Om alkohol og ölgeschäft.
Og lille Vogt i „Morgenbladet“,
Som holder slik en tør avis,
Han burde vogtes litt i badet
Paa Fæstningen til billig pris.
∴ Og da vi alle er blit av Sparre lei
saa synes jeg, gubbevarre mig,
at raadet kan be'n at karre sig. ∴

Troldets vise.

Titel.: Høllieb! (Geo Jackson.)

- Mittre hode:* Ja, naa vil vi gape,
vi trehoders trold.
- Venstre hode:* Og naa vil vi rape
- Høire hode:* — i dur og i moll.
- M. hode:* :: Høllieb!
- V. & h. hode:* Hølliab! ::
- M. hode:* Dette ø-ølet, som var saa bra,
- V. hode:* vil vi ha
- H. hode:* mere a'!
- M. hode:* :: Høllieb!
- V. & h. hode:* Hølliab! ::
- H. hode:* Det var mye til real dram!
- V. hode:* Real dram!
- H. hode:* Nam! Nam!
-
- M. hode:* Øsch, men det e' naa
det leie med det. —
- V. hode:* Vi drikker for én og
- H. hode:* — blir fulde for tre.
- M. hode:* :: Høllieb!
- V. & h. hode:* Hølliab! ::
- M. hode:* Dette ø-ølet det render bort.
- V. hode:* Altfor fort
- H. hode:* — er det gjort!
- M. hode:* :: Høllieb!
- V. & h. hode:* Hølliab! ::
- M. hode:* Ellers er det naa moro au —
- V. hode:* — moro au!
- H. hode:* Hau! Hau!

A—m.

Rask hylder Massiva Trillerini.

Mel.: „Cherry“.

Deres røst

klinger klassisk og er uten brøst,
skaffer sorgen lise, bringer trøst.

Ta min tak og seirens laurbær høst!

Trylleri

ligger der i sangen, mig har De
vundet, bundet, bastet fast deri;
giv mig aldrig fri!

O, hvis du vilde, du lille, du kjære, være glad i mig,
da sikkert skulde jeg lulle dig, stelle dig, passe dig!

O, min Massiva,

vær ei passiva,

men vær min viv, ah diva, bliv, ah bliv min viv!

Jomfru skjær,

mot mig arme ikke grusom vær!

Jeg har vunnet dig saa saare kjær,
og at være tvær dig ikke klær.

Hør min bøn,

fagre type paa det skjønnne kjønn!

Nok du skjønnner mine suk og støn,
dans med mig til løn!

Dansen du træde med glæde, med liv og lyst, ja kom, ja kom!
Hvor vi skal juble, ei snuble, ei falde, men let hvirvle om.

O, min Massiva,
vær ei passiva,
men vær min viv, ah diva, bliv, ah bliv min viv!

Deilig dans!

Intet binder mere sind og sans:
Han i hendes arm og hun i hans
svinger de og svæver uten stans.

La mig faa

blot en stund til denne lykke naa,
skjøn Massiva, hør mit hjerte slaa
blot ved tanken paa:

Massiva kun et sekund at se dig i dans med mig, ja mig!
Thi ingenting bringer svingende fryd slik som det, nei nei!

O, min Massiva
vær ei passiva
men vær min viv, ah diva, bliv, ah bliv min viv!

Es.

Danseusens vise.

Mel.: Pas de'Espagne.

Jeg er født nedi Barcelona
I anno 90.
Sota, smukka og let paa skona
Og skarp og vitti.
Mina øina de er saa brona,
Og denna sango
Er et smukt akkompagnemango
Til min **tandango**.

Mel.: La Machiche.

Saa naadde I from Spanien
Americanien.
And danced for the yankees
For fulde bankees.
Oh! You should seen the niggers
With pretty figures.
Their hearts were nearly broken
As I danced **Cake Walken**.

Mel.: Petite Tonkinoise.

Derfra reiste jeg til France
Ah! Mais mon Dieu alors, charmant man
der kan danse,
Vous sku set: Souper dansant intime
En aften „chez Maxim“.
Les coquettes
Chansonnettes
De var klædte i bare slør.
Men ces messieurs kun lo à dette
Høist intime toilette.
For det klædte
Les grisettes,
Très charmante nu som før,
Og vi dansed med humør
For en begeistret kurtisør.

Mel.: Der bor en baker.

Og derpaa kom jeg til gamle Norge,
Med hus og hytter og ingen borje,
Paa sola ser jeg det li'r mot kvæld,
Men balling danser jeg likevel.

Mel.: Kjærringa med staven.

Jeg har danst paa svalen
Op i Hakedalen.
Springedans paa sætersvolden med en døl
Hallingkast i taket det har jeg gjort sjøl.
Jeg har danst paa svalen
Op i Hakedalen.

Mel.: Dollarvals.

Und endlich
So reiste ich
Nach mir
Beliebter Wien
Mit „Walzertraum“
Champagnenschaum
Und Strauss-
Musikens braus!
Ach! Wien er gut
mit Wienerblut,
Macht mich
So glücklich.
Und jedenfalls
Ist ingen vals
So fin
Wie hier im Wien.

— nn.

Slutningssang.

Mel.: Vals av „Dollarpriinsessen“.

Fantasiens gudinde:

Nu har det ende med færden;
brutt er din rings trylleri.
Stængt er din eventyrverden,
skapt av en sterk fantasi.
Varsomt dig bærer mot jord
alfernes flagrende kor.
Hil dig, du dristige drømmer,
du gladeste yngling paa jord!

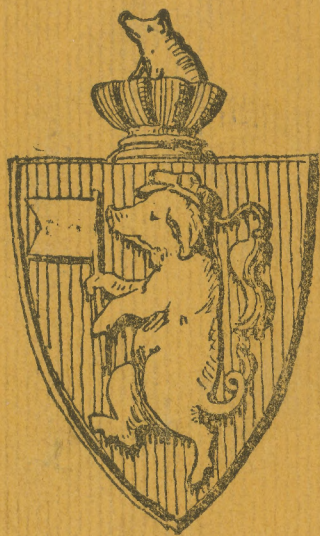
Rask:

Mel.: 23 Skiddoo.

Saa vil jeg da sige Jer alle mit farvel.
Og min tak til hver og en i denne sal!
Med Hættet jeg flyr over Steen & Strøm og fjeld,
stevner atter mot den kjære „jammerdal“!
Fra Soria Moria slot gaar nu min vei,
og for Liskens papa glad jeg triner ind.
Maxis! Ringen gir jeg dig!
Lille Lisken du skal blive min!
Bon jour! Bon jour!
Nu tar jeg mig en tur.
Good by! Good by!
Og tusen tak for mig!
Avsted! Avsted!
Humøret tar jeg med.
Salaam, mes dames.
Adieux messieurs,
adieux!

A—m.

J. PETLITZ BOKTRYKKERI — KRISTIANIA